

**A KÚRIA
Önkormányzati Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Köf.5015/2022/9.

A tanács tagja: Dr. Patyi András a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró, Dr. Horváth Tamás bíró, Dr. Varga Zs. András bíró

Az indítványozó: Budapest Környéki Törvényszék

Az érintett önkormányzat: Órbottyán Város Önkormányzata (cím1)

Az érintett önkormányzat képviselője: Dr. Babiczky Andrea Ügyvédi Iroda; dr. Babiczky Andrea ügyvéd (cím2)

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- Órbottyán Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról és a helyi adózással összefüggő egyes kérdésekről szóló 24/2012. (XI. 30.) önkormányzati rendelete 4. § (1) és (3) bekezdésének más jogszabályba ütközése megállapítására és e rendelkezések folyamatban lévő ügyben való alkalmazásának kizárására irányuló bírói indítványt elutasítja;
- elrendeli, hogy határozatának közzétételére, a kézbesítést követő nyolc napon belül, az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: indítványozó) előtt folyó per felperese (a továbbiakban: felperes) egy zártkörűen működő részvénytársaság, 2017-ben összesen 46 órbottyáni ingatlan tulajdonosa volt. Órbottyán Nagyközség Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) az 583-2/2017. számú határozatával a felperest a 2016. december 31. napján kelt adóbevallása alapján 2017. adóévre 1.012.800 forint telekadó megfizetésére kötelezte az Órbottyán 017/7 hrsz.-ú ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) után.

[2] A felperes fellebbezése alapján eljáró Pest Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) a 2017. április 25. napján kelt PE/040/01443-58/2017. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a felperes perbeli ingatlan után fizetendő, 2017. adóévi telekadó kötelezettségét 10.128.000 forint éves összegben állapította meg. Az alperes a határozatát az akkor hatályban volt, Órbottyán Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról és a helyi adózással összefüggő egyes kérdésekről szóló 24/2012. (XI. 30.) önkormányzati rendeletére (a továbbiakban: Ör.) alapította. Az Ör.-t Órbottyán Város Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról és

a helyi adózással összefüggő egyes kérdésekről szóló 13/2017. (XII.13.) önkormányzati rendeletének 9. § (2) bekezdése 2018. január 1. napjával hatályon kívül helyezte.

[3] Az alapügy felperese keresetet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, állítva, hogy a kiszabott adó mértéke konfiskáló, az nem igazodik sem az adóalany teherviselő képességéhez, sem a helyi sajátosságokhoz, továbbá az Ör. nem differenciál, s vele szemben diszkriminatív. Módosított keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság az alperes határozatát változtassa meg akként, hogy a 2017. évre kivetett telekadót törölje, adófizetési kötelezettségét 0 forintban állapítsa meg. Másodlagosan az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását kérte úgy, hogy a fizetendő telekadó mértéke egyszer 100.- Ft/m² legyen az évenkénti (100.- Ft/m²/év) kötelezés helyett.

A bíróság indítványa és az érintett önkormányzat védirata

[4] Az indítványozó az 1.K.700.271/2021/48. számú végzésében kezdeményezte a Kúria Önkormányzati Tanácsának eljárását és egyidejűleg a per tárgyalását a Kúria Önkormányzati Tanácsa előtti eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

[5] Az indítványozó arra hivatkozott, hogy az önkormányzat illetékességi területén lévő beépítetlen telek adókötelezettségét megállapító Ör. 4. § (1) bekezdése ellentétes a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 17. §-ával [Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek.], valamint a Htv. 52. § 16. pontjával, amely a telek fogalmát határozza meg [telek: az épülettel, épületrésszel be nem épített földterület, ide nem értve (...)] Ezzel egyidejűleg azt is állította, hogy az Ör. vitatott rendelkezése megismétli a magasabb szintű jogszabály, így a Htv. fenti rendelkezését.

[6] Az indítványozó előadta, hogy az Ör. 4. § (3) bekezdése sérti az Alaptörvény XXX. cikkében és a Htv. 6.§ c) bekezdésében rögzített arányos közteherviselés elvét és a Htv. 7. § g) pontját azzal, hogy „különböző adómértéket állapított meg belterületi és a külterületi telkek vonatkozásában”. Ezzel összefüggésben részletesen, de a konkrét ügyre vonatkozó összefüggések bemutatása nélkül (leíró jelleggel) ismertette a Kúria Önkormányzati Tanácsa korábbi határozatait (Köf.5081/2012/4., Köf.5001/2013/6., Köf.5036/2015/4., Köf.5047/2015/3., Köf.5018/2016/4., Köf.5024/2016/5., Köf.5.042/2016/5., Köf.5021/2017/4., Köf.5001/2018/5., Köf.5018/2021/4.) és az Alkotmánybíróság telekadóztatási ügyekben hozott döntéseit (3233/2021. (VI. 4.) AB határozat, 20/2021. (V. 27.) AB határozat).

[7] Az indítványozó szerint „a helyi jogalkotó nem volt tekintettel a perbeli ingatlan egyedi sajátosságaira sem”, „az önkormányzat nem alkalmazhatott volna különböző adómértéket a külterületi és a belterületi ingatlanok vonatkozásban”.

[8] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 140. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 42. § (1) bekezdés alapján az érintett önkormányzatot felhívta az indítványra vonatkozó nyilatkozata megtételére.

[9] Az érintett önkormányzat a védiratában az indítvány elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a telekadó mértékének meghatározása során a telkek földrajzi elhelyezkedését, a településre jellemző forgalmi értékeket általában és a településen belüli forgalmi értékben jelentkező eltéréseket is figyelembe vette, így a telekadó mértéket a belterületi és a külterületi telkek vonatkozásában egymástól eltérő összegben, a Kúria – indítványozó által is idézett – döntéseinek megfelelően, differenciáltan állapította meg. Utalt arra is, hogy az adómérték összege nem éri el a Htv. 6. § c) pontja szerinti adómaximumot.

[10] Hivatkozása szerint a telekadó nem konfiskáló jellegű. A telekadó éves mértéke a bíróság által kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye értelmében az ingatlan értékének 34,6 %-a, az öt éves elévülési időn belül nem éri el az adótárgy kétszeres

értékét. Az adómérték konfiskáló jellegének megállapítására (az indítványban is hivatkozott kúriai joggyakorlat szerint) csak kivételesen és szélsőséges esetben kerülhet sor az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan.

[11] Utalt arra is, hogy az indítvány nem tartalmazza a Kp. 143. § (2) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakat.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

[12] Az indítvány nem megalapozott.

[13] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése alapján bírálta el. A Kp. 143. § (2) bekezdés c) és d) pontja értelmében, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló indítvány tartalmazza azon jogszabályi rendelkezés megjelölését, amelyet az önkormányzati rendelet sért; és annak okát, hogy az indítványozó az adott rendelkezést miért tartja jogszabálysértőnek.

[14] A Kp. 139. §-a értelmében, e törvény rendelkezéseit az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti, továbbá a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata vagy a meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása megállapítására irányuló eljárásokban az e fejezetben foglalt eltérésekkel, a normakontroll sajátosságaira figyelemmel kell alkalmazni. A Kp. 140. § (1) bekezdés első mondata szerint az e fejezetben szabályozott eljárást indítvánnyal kell megindítani, amelyre a keresetlevél szabályait kell alkalmazni. A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján az indítványnak tartalmaznia kell a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával.

[15] A 2018. január 1. napjával hatályon kívül helyezett, de az indítványozó előtt folyó perben alkalmazandó, és ennek folytán a jelen normakontroll eljárás alapján képező Ör. indítvánnyal érintett rendelkezései a következők.

4. § (1) Adóköteles az Önkormányzat illetékességi területén lévő beépítetlen telek.

4. § (3) A telekadó mértéke belterületi telek esetében 150 Ft/m²/év, külterületi telek esetében 100 Ft/m²/év.

I.

[16] Az indítványozó szerint az Ör. 4. § (1) bekezdése egyszerre ellentétes a Htv. felhívott rendelkezéseivel és megismétli azokat (Htv. 17. § és 52. § 16. pont).

[17] A Htv. 17. §-ának – az ügyben alkalmazandó 2017. január 1. napján hatályos normaszövege – értelmében „[a]dóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek.” A Htv. 52. § 16. pontja szerint „telek: az épülettel, épületrésszel be nem épített földterület, ide nem értve

a) a belterületen fekvő termőföldet, feltéve, ha az tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll,

b) a külterületen fekvő termőföldet,

c) a tanyát,

d) a közút területét,

e) a vasúti pályát, a vasúti pálya tartozékai által lefedett földterületet,

f) a temetőkről és a temetkezésről szóló törvény temető fogalma alá tartozó földterületet,

g) a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény szerinti víztározó, bányató területét,

h) az erdőt,

i) az ingatlan-nyilvántartásban mocsárként nyilvántartott földterületet;”

[18] A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az Ör. vitatott rendelkezése megjelöli (és meg is kell jelölnie) az adótárgyat: telekadó esetében ez értelemszerűen az önkormányzat illetékességi területén lévő (beépítetlen) telek, földterület, miként erről a Htv. is rendelkezik. Az indítványozó azt azonban nem fejtette ki, hogy az Ör. milyen ellentétet hordoz magában a Htv-hez képest, ez az ellentét miként befolyásolja az előtte fekvő ügy elbírálását (hogyan befolyásolja a perbeli ingatlanra vonatkozó adókötelezettséget, illetve annak megítélését), és az Ör. hogyan lehet egyszerre ellentétes azzal a magasabb szintű jogszabállyal, amelyet egyúttal – az indítványozó állítása szerint – „megismétel”.

[19] Az indítványozó e körben hivatkozott a Htv. 2011. november 29. napjáig hatályban volt 17. §-ára is, mely szerint adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő beépítetlen belterületi földrészlet (telek). A Htv. ebben az időpontban hatályban volt normaszövegének a jelen normakontroll eljárásban ugyanakkor nincs relevanciája, és azt az indítványozó szintén nem fejtette ki, hogy a kizárólag a beépítetlen belterületi földrészletek adóztatására vonatkozó – 2011. november 30. óta nem hatályos – szabályozás a perbeli, 2017-es adóév tekintetében milyen jelentőséggel bír.

II.

[20] Az indítványozó megítélése szerint az Ör. 4. § (3) bekezdése azzal, hogy különböző adómértéket állapított meg belterületi és a külterületi telkek vonatkozásában ellentétes az Alaptörvény XXX. cikkében és a Htv. 6.§ c) bekezdésében rögzített arányos köztelherviselés elvével, valamint a Htv. 7. § g) pontjával. E megállapításának „indokolásaként” ismerteti a Kúria Önkormányzati Tanácsa és az Alkotmánybíróság telekadóztatási ügyekben hozott döntéseit, de nem jelöli meg, hogy a konkrét esettel az idézett határozatok hogyan hozhatók összefüggésbe. Állítása alátámasztásához sem a perben kirendelt szakértő szakvéleményének egyes konkrét megállapításaira nem hivatkozik, sem nem jelöli meg, hogy miért jogszabálysértő a kül- és belterületi ingatlanok közötti különbségtétel, amely az idézett gyakorlat alapján éppen a differenciálás meglétét támasztja alá, továbbá a felperes külterületi ingatlana tekintetében kedvezőbb, mintha arra a belterületi adómértéket kellene alkalmazni.

[21] Az indítványnak nem a Kúria Önkormányzati Tanácsának gyakorlatát kell ismertetnie, hanem azt kell megjelölnie, hogy az előtte fekvő ügyben alkalmazandó önkormányzati rendelet (annak rendelkezése) mely más jogszabályba ütközik és mi ennek az indoka, továbbá melyek az azt alátámasztó bizonyítékok. Ezen indokok alátámasztásául szolgálhat a kialakult gyakorlat ismertetése, de önmagában a határozatokban foglaltak idézése nem felel meg a Kp. fent idézett, az indítvánnyal szemben támasztott követelményeinek. Így pl. az indítványban – amennyiben az konfiskáló adómértéket állít(ana) – be kell mutatni, hogy a szabályozás tárgyát képező telek milyen értéket képvisel; melyek a sajátosságai; milyen a településen lévő telkek értéke közötti, a helyi sajátosságokat is figyelembe vevő (pl. rendeltetés, földrajzi elhelyezkedése, a településre jellemző esetlegesen eltérő forgalmi értékek) különbségek vannak, mindezeket milyen bizonyítékok támasztják alá, és a hivatkozott szempontok miért nem érvényesülnek az Ör. szabályozásában. Mindezek kifejtése az indítványból teljességgel hiányzik.

[22] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az indítványozó szerepét nem veheti át, ugyanis a bírói indítványra indult, önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárás során az indítvány és a védirat keretei között vizsgálódhat. Az indítványban meg nem jelenő, az indítványozó belső meggyőződését nem tükröző tények és körülmények figyelembevételére nincs lehetőség, hiszen ez a normakontroll eljárástól elkülönülő alapügyben történő érdemi állásfoglalást jelentené. (Köf.5004/2021/3.)

[23] A fent kifejtett indokok alapján a Kúria Önkormányzati Tanács a Kp. 142. § (2) bekezdése alapján a bírói indítványt – mint megalapozatlant – elutasította.

A döntés elvi tartalma

[24] Önmagában a telekadóztatásra vonatkozó joggyakorlat ismertetése nem felel meg az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközését állító indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Az indítványban meg kell jelölni, hogy az alkalmazandó önkormányzati rendelet valamely rendelkezése mely más jogszabályba ütközik, mi ennek az indoka, és melyek az azt alátámasztó bizonyítékok.

Záró rész

[25] A Kúria az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Jelen eljárásban a Kp. 141. § (4) bekezdése szerint a feleket teljes költségmentesség illeti meg és a saját költségeiket maguk viselik.

[27] A határozat helyben történő közzététele a Kp. 142. § (3) bekezdésén alapul.

[28] A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és a 146. § (5) bekezdése zárja ki.
Budapest, 2022. október 18.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Balogh Zsolt sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk. bíró

Dr. Varga Zs. András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő